

cej rozporządzenia z dnia 14 maja 1920 r., w przedmiocie tymczasowego dozoru weterynaryjno-policyjnego nad transportami zwierząt i surowych produktów pochodzenia zwierzęcego, przewożonych drogami żelaznymi i statkami na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego	2022
756. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z d 6 grudnia 1921 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 21 lutego 1919 r. o postępowaniu karno-administracyjnym	2023
757. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 grudnia 1921 r. o podwyższeniu taksy opłat za roboty fizyczne, wykonywane w urzędach celnych przez pracowników kolei państwowych	2024
758. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z d. 10 grudnia 1921 r. o podwyższeniu i zmianie taksy komisowego, pobieranego przez agencje celne polskich kolei państwowych	2024
759. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1921 r. o wykonywaniu w nocy oraz w niedzielę i dni świąteczne robót, poprzedzających produkcję w piekarstwie	2028
760. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 grudnia 1921 roku o zmianie i uzupełnieniu taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowymi	2028
761. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 15 grudnia 1921 roku w przedmiocie norm szacunkowych zwierząt domowych dla wymiaru podatku procentowego .	2029
Sprostowanie z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. R. P. № 92 poz. 676).	2030

748.

U s t a w a

z dnia 17 grudnia 1921 r.

w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu pełnomocnictwa do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami.

Art. 1. Ministrowi Skarbu udziela się na czas do końca 1922 r. pełnomocnictwa do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy, mających na celu regulację obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami.

Art. 2. Rozporządzenia, wymienione w art. 1, dotyczyć mogą w szczególności warunków posiadania, nabywania i gromadzenia walut zagranicznych i dewiz, dysponowania, lombardowania i innych obrotów niemi oraz dokonywania transakcji w tych walutach, obrotów markami polskimi w stosunku do krajów zagranicznych, wywozu za granicę walut zagranicznych i dewiz, marek polskich, oraz wszelkich wogóle papierów wartościowych, wreszcie organizacji kontroli i nadzoru nad całokształtem obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi.

Przepis powyższy nie stosuje się do posiadania walut zagranicznych i dewiz, co do których posiadacz udowodnił, że otrzymał je bezpośrednio z zagranicy w sposób legalny.

Art. 3 Upoważnia się Ministra Skarbu do wydawania rozporządzeń w przedmiocie wyznaczania premii dla osób, które przyczyniły się do wykrycia przekroczenia rozporządzeń, wydanych na mocy niniejszej ustawy, lub do ujęcia sprawców.

Art. 4. Osoby, wykraczające przeciw postanowieniom, zawartym w rozporządzeniach Ministra Skarbu, wydanych na podstawie niniejszej ustawy, ulegają karze za występki:

- a) na obszarze b. dzielnic: rosyjskiej i pruskiej — więzienia do 5 lat i grzywny do 10 milionów marek;
- b) na obszarze b. dzielnic: austriackiej (i węgierskiej) — aresztu ścisłego do 5 lat i grzywny do 10 milionów marek.

Jeśli przestępstwo nie wypływa z chęci zysku, można ograniczyć się do grzywny.

Jeśli czynności, stanowiące przestępstwo, uprawiane są zawodowo, to nie może być wymierzona kara niższa niż jeden rok więzienia, względnie aresztu ścisłego, oraz 5 milionów marek grzywny; grzywna może być w tym wypadku zwiększona do potrójnej wysokości sumy, stanowiącej przedmiot przestępstwa lub wartości innego przedmiotu przestępstwa.

Przy nieuprawnionym wywozie walut zagranicznych i dewiz, marek polskich oraz wszelkich wogóle papierów wartościowych za granicę (przemytnictwem walut i walorów) może być grzywna zwiększona do wysokości potrójnej wartości wywożonych przedmiotów, chociażby przestępstwo nie było popełniane zawodowo.

W razie niemożności ściągnięcia grzywny, winna być orzeczona kara więzienia lub aresztu ścisłego w wysokości według uznania sądu, jednak nie przekraczającej 2 lat.

Prócz kar powyższych może być wyrokiem sądowym orzeczona konfiskata sum pieniężnych, będących przedmiotem przestępstwa, bez względu na to czyją stanowią własność. Przy przemytnictwem walut i walorów konfiskata wywiezionych wartości musi być orzeczona.

Karom, wymienionym w artykule niniejszym, ulegną również osoby, winne usiłowania lub udziału w przestępstwie.

Art. 5. Osoby, skazane na karę, przewidzianą w art. 4, można wyrokiem sądowym pozbawić na przeciąg czasu do lat pięciu prawa prowadzenia handlu lub zarządzania przedsiębiorstwem handlowem lub zajmowania się pośrednictwem handlowem.

Art. 6. Przestępstwa, przewidziane w art. 4, należą do właściwości sądów okręgowych.

Art. 7. W wypadkach przemytnictwa walut lub walorów (art. 4 ust. 4) należy na wniosek prokuratora zarządzić tymczasowe zaareztowanie osoby, przeciw której wdrożono postępowanie karne.

W toku dochodzeń prokuratorskich prokurator zwraca się w przedmiocie zastosowania środków zapobiegawczych do sędziego śledczego, który byłby właściwy do przeprowadzenia śledztwa wstępnego. Zaaresztowanie tymczasowe w toku dochodzenia prokuratorskiego nie może trwać dłużej niż 6 tygodni.

Sędzia śledczy może złagodzić lub uchylić środek zapobiegawczy jedynie na wniosek prokuratora; w toku dochodzenia prokurator może własną władzą uchylić środek zapobiegawczy. W razie zażalenia obwinionego sąd okręgowy może uchylić lub złagodzić środek zapobiegawczy; decyzję sądu okręgowego w przedmiocie środków zapobiegawczych nie ulegają zaskarżeniu.

Art. 8. W wypadkach przemytnictwa walut i walorów (art. 4 ust. 4) obowiązują będą nadto przepisy następujące:

1. w b. dzielnicy rosyjskiej:
 - a) art. 527 i 895 u. p. k. nie będą stosowane;
 - b) wyroki sądów okręgowych są ostateczne i mogą być zaskarżone jedynie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów o zaskarżeniu wyroków drogą kasacji;
2. w b. dzielnicy austriackiej:
 - a) oskarżonemu nie służy prawo sprzeciwu przeciw aktowi oskarżenia;
 - b) odwołanie od kary nie może nastąpić;
3. w b. dzielnicy pruskiej sąd nie może odmówić otwarcia postępowania głównego.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej—Ministrom b. Dzielnicy Pruskiej i Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie dziesiątego dnia po ogłoszeniu.

Z dniem tym przestaje obowiązywać ustawa z dnia 8 lipca 1921 r. w przedmiocie udzielenia Rządowi pełnomocnictw do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 62, poz. 383).

Do przestępstw, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, należy stosować przepisy dotychczas obowiązujące.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybicki